

גיג מספר 1 — מי פצע את הילד קוזושוילי?

„יהודים לא מסוגלים לבצע מעשים כאלה” — הייתה הדעה הכללית בין הגרוזינים. „זאת צריכה להיות בוודאי עבודה של ערבי.”

ידיעות אחרונות, 13.3.73

אתם רואים, מוזל שיש ערבים בארץ. אחרת היינו חושדים שישנם יהודים סדיסטים. אבל לא, יהודים היו לא מסוגלים לדברים כאלה — הגרוזינים יודעים זאת. יהודי יכול אולי להכות עד מוות ולגלח אשה, אבל להתעלל? זה מוכרח להיות שועל, או ציפור טרף, או ערבי. בכל אופן חיה. אז כהנא, בחיך תשאיר כמה ערבים בארץ, רק בשביל מיקרים כאלה, טוב?

שיקורת

תיאטרון

הם יגיעו מחר (x x) סיפורם של שני מכתבי אקספרס ש נשלחו לפני שבוע מירושלים לתל-אביב באמצעות מישרד התקשורת. עדין ומלא פיוט.

קול קרא ... והלכתי (x x x) על פקיד במישרד התיירות.

חווה פיליסיאנו (x x x) ועד פועלים במאבק המיקצועי.

אהבה ים תיכונית (x x) סיפור אהבה של מורה לנהיגה ואשה. הומזח עפ”י „הנהגת בעלת הקחת”.

בלילה פורחים הכוכבים (x x x x x x x x)

קולנוע

ידע הבשרים (x x) נער הזוכה בחווייתו המינית הראשונית בתוך סטייק. עפ”י פורטנווי.

הצגת הקולנוע האחרונה (x x x) סיפורו של צופה שניסה להשליט סדר בקולנוע „תמר”.

מכתבים למערכת

תופסק שידת חוף הים

כריית, או נכון יותר גניבת, חול הים לצורכי בניין, מלבד הנזק שהיא גורמת לנוף הארץ, היא פשע שאין דומה לו כלפי העם היהודי. שנאמר: „ארבה זרעך כחול אשר על שפת הים”. כלומר, כל גרגר שווה לזרע וכל משאית עמוסה חול ים היא למעשה משאית עמוסה זרע. והלא את נפש ילדינו אנו כורתים. ש. י. אביזנה, בני ברק

מעשה הראוי לשבח

ביום שבת בשיבת בית קולנוע הייתי עדה לתופעה מעוררת. קבוצת צעירים שישבה מאחורי ועישנה, התעקשה להשתימש באוזני כבמאפחה. הם נייערו לתור כה את האפר ואף השאירו בה את בדלי הסיגריות בהקפידים שלא ללכלך את ריצפת הקולנוע. ואם לא די בכך, הרי בהפסקה מהרו ואספו שאריות נייר ופסולת שהיו פזורים באולם וגם אותם הקפידו לטמון באוזן הנ”ל. ראוי אי-פוא, שכל המלעזים על הנוער יקראו מעשה זה.

- שאלות הן:
1. כיצד מנקים מאפחה?
2. מדוע אין מגבירים את המוסיקה באותו קולנוע, לא שמעתי כלום כל הסרט?
3. מי אמר למי: „עוזי וזימרת יה ויהי לי לישועה”?
צפורה פדות, ישי גינמייך

בעיות קריאה

קראתי בשקיקה רבה ובעיון רב את סיפורו של פנחס שדה „החיים כמשל” וגם את שאר ספריו, ולמרות הכל לא (המשך בעמוד 3, טור 4)

x במיסגרת המדור „הגיגים” יפורסם מדי שבוע גיג אחד. קורא שיאסוף 6 גיגים לפחות, יזכה בגיגית.

העורך והמייסד הראשון: ד”ר מלכיאל זוארץ ז”ל ממשיכי דרכו יב”א: ב. מיכאל, חנוך מרמרי, קובי ניב, אפרים סידון כתובת המערכת: רחוב זוארץ 1

ססו

ד”ר מלכיאל זוארץ ז”ל: אין גולדה

„עד לשנת 1876 לא שמענו עליה בכלל”

של שקרים, דברי הבל ורעות רוח. „העובדה ההיסטורית היא, ציין הדובר, „שגולדה קיימת מאז ומתמיד, ושמענו עליה גם לפני 1876.”

יהודים מתוסכלים, ובמצאות אין התופעה קיימת בכלל. „זוהי פונקציה המסכנת קיום העם היהודי, הוסיף מר זוארץ. בתגובה לדברי מר זוארץ אמר הבוקר דובר מישרד ראש הממשלה כי הדברים מצוצים מן האצבע, ואינם אלא „אוסף

בשיחה עם תלמידים באופירה, שם קיבל אורחות כבוד של העיר, הביע אתמול ד”ר מלכיאל זוארץ ז”ל את דעתו, כי אין גולדה. „עובדה היא, ציין מר זוארץ, „שעד 1876 לא שמענו עליה.” לדבריו, גולדה היא המצאה של כמה

הבטחות

אלוהים: בשביל מה? עם נבחר: להקים בו עם נבחר. אלוהים: מי זה, לעזאזל, אביך? עם נבחר: אברהם אבינו. חי לפני ארבעת אלפים שנה. אלוהים: או מה אתה רוצה עכשיו? עם נבחר: את השטח. את הארץ ה מובטחת. זה שלי. אלוהים: יש שם אנשים? עם נבחר: לא. רק כמה ערבים. פריי מיטביים. אלוהים: או קח! מה אתה בא אלי? עם נבחר: כבר לקחתי. אלוהים: נו? עם נבחר: ולקחתי עוד קצת. אלוהים: ומה עכשיו? עם נבחר: את תמיכתך המוסרית. אלוהים: אני לא ממונה על המוסר שלך. עם נבחר: טוב. או התמנית עכשיו. ברכותי. סך הכל אין לך הרבה עבודה. רק תשב בשקט ואל תתערב. אני כבר אסתדר איתם. ואתה תסתכל, אבל לא תתערב — נכון? הרי יש לי פתק והכל כתוב בו. (לוקח את הפתק ויוצא).

(מערכת אחת במחזה הנמשך והולך). עם נבחר: באתי לקחת את מה ש ה הבטחת. אלוהים: אני הבטחתי? למי? עם נבחר: לי. הבטחת לי ארץ. אלוהים: מי אתה? עם נבחר: עם נבחר. אלוהים: מי בחר? עם נבחר: אתה בחרת. אלוהים: לא זוכר. עם נבחר: יש לי פתק שנתת לאב’שלי. אלוהים: מה כתוב? עם נבחר: שמגיע לו שטח. מן הגנה ועד למדבר.

הנל צ-פוי

כמו נביא קדמון, נשלח בצו אלוה, הוא קם ממנושבו אל עבר הבוגרים. כמה גאה הלב, אשרינו שזכינו שוב לראותך, מר פורקים, פועל, הולם, מרדחים.

כחץ במערפו, כנשר חג ממועל, חלף לו ועבר, הצה את האולם, חתר אל ספסלי מפלגת ל”ע וכמו אריה שכול הוא התייצב מולם.

הוא לא שאג „טיפשיים”, „פעחסים”, או „לכו מפנה לרוסיה”, כמו שהיה צפוי. הפעם הוא בחר מילות כאב וצער ובר, ברם ליבו, שאג הנבר: „פוי!”

...לו כל העולם היה נייר-מחברת, והעצים כולם הפכו לקולמוסים, כלום אפשר היה ליצור אימרה כזו נשגבת, שכיתת-המדה, פנינונת — ביטוי עברי מקסים?

עשרה קבין של „פוי”, הדיעו חז”לינו, ירדו במתנה אלי עולם ומלואו — תשעה קבין נטל חבר-הכנסת פורקים וקב אחד של „פוי” נותר לו לעולם בולו.

נפלאים כתמיד

פעם, לפני אלפיים שנה, כשהיית פוגש מישהו ברחוב ואומר לו „שמע, העניין הזה עם ה... זה באמת לא בסדר”, מיד היה האיש מתחייך ועונה בלב רחב: „בו, ברוסיה יותר טוב? ובכלל — הערבים יותר טובים?”

על המקום היית נאלץ להשתק מול האמת המרה. מה שנכון נכון.

היום, אחרי אלפיים שנה, אתה פוגש את האיש ברחוב, ומייד הוא מונק עליך ב שמחה ושואג: „בו, קראת על התוכנית של פרוסט בלבנון? בדיוק אותו דבר כמו אצלנו! אתה רואה?” הוא זורק לך רי מסתלק.

„רגע”, אתה קורא לו, „מה השימחה?” „מה זה מה השימחה?” הוא מתפלא. „אתה רואה — אנחנו לא יותר גרועים מהערבים!”

מה שנכון נכון. ובכלל, ברוסיה לא יותר טוב. כל הכבוד לנו!

המצאות וחידושים לחג הפורים

- א. פטיש 5 ק”ג מצופה פלפטיק בעיצוב מהודר להתגוננות סבילה בקרבות רחוב. נותן תחושת חג אמיתית. טוב גם ליום העצמאות. למהדרין — פטיש אוויר (קאמפרסאר בלע”ז).
ב. מסיכה מאבוקרו טובה גם לעור הפנים.
ג. כלי קיבוי לקיא (קיא-יבוי) לקליטת הקאות הנובעות מהאזנה וצפייה חוזרת בתוכניות פורים ברדיו ובטלוויזיה. לשימוש חד-פעמי בשיטת „הקוורוק”. אופן ההכנה: טול מוסף פורים של אחד העיתונים הנפוצים ביותר, עשהו כאפרכסת והקא לתוכו בנוסח „הקא-את המומחה”.
ד. צחוקבריא דפורים בשלושה דגמים בלעדיים: צחוק מתגלגל (1.25 ל”י); צחוק מתקפל (2.10 ל”י); צחוק צחוק (באריזה הכפולה החסכונית) 19.— ל”י בלבד.
ה. פתק עשוי נייר משובה ומתאים במיוחד לאמהות עובדות לילדים אובדים. על האם המסורה להסביר בקצרה (עד שלוש שורות) למה התחפש בנה הפעם, ולהצמיד את הפתק בעזרת סיכה ביטחונית אל דש בגדו של השוטר הצבאי הקטן והנחמד.
ו. צילינדר פדרה מחומרים סינטטיים. נוח לחבישה בשעת סיור חג ברחוב הראשי. מתכווץ כמפוחית כל אימת שמכים עליו בפטיש פורים (ראה סעיף א’) — וצועק בקול דרמאטי: „קוס אוחתקו!” ניתן להשיג גם בדגמי: „ינטל אביך” ו”לך קיבינימטי!” „אתה חרה” ו”כל הכבוד לצה”ל”!
ז. אוזן-המן אלקטרונית עם בטריית מפרג או מסומסום. כל מה שעליך לעשות הוא להרכיב את האוזן אצלך באוזן. ללחץ על התגון, ומקהלה קקופונית של קולות פורימיים תעשה גם אותך עליו ושמח.
במבחר צלילים לפי הטעם: רעשנים, חצוצרות, שברי-זכוכית, תות שדה ומישמיש.
לאחר השימוש ניתן לנצל את הבטריית כמתקים לילדים.